

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22.listopadu 2017 v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Jirsy a přísedících Jiřího Sigmunda a Mgr.Michaely Švihálkové, takto :

obžalovaný

Miloslav VXXXXX,

nar. XXXXX, záměčník, trvale bytem XXXXX

se podle § 226 písm.b) trestního řádu

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y

pro skutek, že

dne 2. října 2014 v místě svého trvalého bydliště, tj. na adrese XXXXX, zakoupil prostřednictvím webových stránek společnosti AFG Security Corporation, s.r.o., se sídlem Javorová, Velké Bíelice 451/32, 958 04 Partizánske, Slovenská republika, IČ: 36258113, expanzní zbraň – samopal vz. 61, ráže 7,65 mm Salve Blank, výr. č. 4344 V, kterou následně

nechal dovézt do České republiky; až do jejího vydání policii tuto přechovával v místě svého bydliště,

přičemž šlo o zbraň kategorie A v souladu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů,

obžalovaný takto konal, aniž by měl udělenou výjimku pro zbraň kategorie A (vlastnil zbrojní průkaz série a čísla AL 627212 pro skupiny oprávnění A, B, E, avšak bez udělené výjimky pro zbraň kategorie A) a měl vydáno povolení od Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky pro zahraniční obchod s vojenským materiálem ve smyslu § 6 zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem,

když byl ve všeobecných obchodních podmínkách prodávající společnosti AFG Security Corporation, s.r.o. upozorněn na skutečnost, že kupující je povinen dodržovat příslušné právní předpisy země, do které má být zboží odesláno,

čímž měl spáchat zločin provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku a přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

neboť tento skutek není trestním činem.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku soud **z a b í r á** expanzní zbraň – samopal vz. 61, ráže 7,65 mm Salve Blank, výr. č. 4344 V.

O d ů v o d n ě n í

Dne 25.9.2017 byla ke krajskému soudu podána obžaloba na Miloslava VXXXXX pro shora uvedený skutek, kterým měl spáchat zločin provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku a přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

Soud v hlavním líčení provedl dokazování výsledkem obžalovaného, čtením výpovědi

svědka Františka GXXXXX, znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví balistika, jakož i listinnými důkazy a poté dospěl k následujícím závěrům.

I. Skutková zjištění

Předně je možno na základě provedeného dokazování jednoznačně konstatovat, že se stal skutek, pro který byla podána obžaloba. Toto zjištění totiž mimo jiného vyplývá i z výpovědi samotného obžalovaného.

Obžalovaný **Miloslav VXXXXX** v přípravném řízení i v hlavním líčení shodně uvedl, že od roku 2012 byl držitelem zbrojního průkazu pro kategorie A, B, D, E. Je fanda do zbraní, proto si dělal sbírku. Má pistoli a pušku značky Beretta. V roce 2014 narazil na internetu na webové stránky společnosti AFG Security Corporation, s.r.o., kde ho zaujala akustická zbraň – samopal vzor 61. Tento přes internet objednal. Zbraň mu dodala přepravní společnost. Dodávce předcházela platba ve výši 5.000 Kč, zásilka obsahovala zbraň, pouzdro, dva kusy zásobníků, doklad o znehodnocení a fakturu. Na zbraň zběžně zkontroloval způsob jejího znehodnocení a poté zbraň uložil do skříně a dále s ní nemanipuloval. Zpočátku ani nevěděl, že zbraň kupuje od slovenské firmy, neboť její stránky byly v češtině a přípona příslušné domény byla cz. Při objednávání zbraně sice „odkliknul „ položku potvrzující, že se seznámil s obchodními podmínkami prodejce, k seznámení s těmito podmínkami však z jeho strany nedošlo, takže si již pak nijak neověřoval případnou odlišnost české právní úpravy oproti té slovenské. Celé záležitosti nyní lituje.

Svědék **František GXXXXX**, jednatel firmy AFG Security Corporation, s.r.o., ve své výpovědi potvrdil nákup zbraně obžalovaným přes internet i její odeslání do ČR. Dle záznamové knihy se jednalo o prodej expanzní, akustické zbraně kategorie D. Všechny takto prodávané zbraně jsou upraveny podle zákonů Slovenské republiky. V tomto případě se tedy jednalo o expanzní zbraň, která nebyla schopna střelby reálným ostrým střelivem s projektilem. Tato zbraň byla znehodnocená podle slovenských právních předpisů a ověřená společností Konštrukta-Defence a.s., která provede nové kusové ověření zbraně s tlakovou zkouškou, o čemž je vydán protokol, který je dodán současně se zbraní zákazníkovi. Tímto postupem se ze střelby schopné zbraně stane zbraň kategorie D. Svědek nicméně dále doplnil, že každý zájemce o koupi zbraně ze zahraničí je obeznámen se všeobecnými podmínkami prodeje zboží do zahraničí, v nichž je poučen o povinnosti dodržovat příslušné právní předpisy země, do které má být v souladu s jeho požadavkem uvedeným v objednávce zboží odesláno, zejména ohledně ověření si, zda držení, nabývání vlastnictví a dovoz jím objednávaného druhu zboží, není v dané zemi zakázáno. Kupující musí vyplnit zaškrtnutím příslušného políčka, že se seznámil se všeobecnými podmínkami. Svědek předložil kopii z knihy prodeje zbraní, v níž se nachází záznam o prodeji předmětného samopalu s tím, že nakupujícím je Miloslav VXXXXX, jakož i kopii faktury č. 221312329

vystavené Miloslavu VXXXXX dne 2. října 2014 na expanzní samopal vzor 61 Skorpion kal. 7,65 mm.

Z internetového archivu INTERNET ARCHIVE WAYBACK MACHINE (č.l. 51-55) bylo zjištěno, že společnost AFG Security Corporation, s.r.o. používala dne 1. září 2014 všeobecné obchodní podmínky internetového obchodu, které jsou shodné s obchodními podmínkami platnými i v rozhodné době, kdy došlo k opatření zbraně. Součástí těchto obchodních podmínek je i následující text: „Při prodeji zboží do zahraničí (mimo území Slovenské republiky) je kupující povinen dodržovat příslušné právní předpisy země, do které má být v souladu s jeho požadavkem uvedeným v objednávce zboží odesláno, zejména si předem ověřit skutečnost, zda držení, nabývání vlastnictví a dovoz jím objednaného zboží není v dané zemi zakázán/regulován, jakož i tu skutečnost, zda daná země nezakazuje prodej jím objednaného zboží přes internet (zákaz uzavírání smluv na dálku). Kupující, který požaduje dodání zboží do zahraničí (mimo území Slovenské republiky) potvrdí splnění výše uvedené povinnosti a zákonnou dovolenost jím objednávaného druhu zboží ve smyslu výše uvedeného ujednání zaškrtnutím příslušného políčka v rámci objednávkového formuláře.“

Ze znaleckého posudku č. 546/54/2016 z oboru kriminalistika, odvětví balistika, vypracovaného Odborem kriminalistické techniky a expertiz Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje resp. z prezentování tohoto posudku znalcem mjr. Ing. Zdeňkem HXXXXX v hlavním líčení vyplývá, že se jedná o krátkou samočinnou expanzní zbraň (tj. palnou zbraň, jejíž konstrukce vylučuje použití kulového náboje nebo náboje s hromadnou střelou. Vizuální prohlídkou byly zjištěny expanzní úpravy zbraně : ústí hlavně je opatřeno vnitřním závitem, ve kterém je ve vzdálenosti cca 14 mm od ústí vešroubována kovová zábrana s vnitřním šestihranem opatřená středovým otvorem o průměru cca 3 mm. Tato zábrana je zajištěna svárem ve spodní stěně hlavně. Dále byl ve vývrtu hlavně, ve vzdálenosti cca 26,5 mm od čela nábojové komory, zjištěn příčný kovový kolík, který je vsazený a zavařený do stěn hlavně. Hlaveň je na vnějším povrchu svárem připevněna k pouzdru závěru. Vzhledem k technickému stavu zbraně lze předpokládat, že je schopná střelby. Do nábojové komory předložené expanzní zbraně lze nabít ostrý náboj ráže 7,65 Browning, bicí mechanismus je funkční a při promáčknutí spouště by došlo k iniciaci zápalky a k odpálení tohoto náboje.

V hlavním líčení znalec doplnil, že způsob, jak má vypadat postup při znehodnocování zbraně staví vyhláška (v rozhodné době to byla vyhl. č. 371/2002 Sb. – pozn. soudu), nikoli zákon. Dle znalce se běžné osoby, byť jsou to držitelé zbrojních průkazů, s touto vyhláškou nesetkají a není ani předmětem zkoušek při vydávání zbrojních průkazů. Zbraně znehodnocené dle slovenské právní úpravy jsou označeny značkou uznávanou v rámci C.I.P (Mezinárodní stálá komise pro zkoušení ručních palných zbraní pro civilní potřebu – pozn. soudu). Pokud má zbraň značku C.I.P., tak by měla odpovídat normám všech evropských zemí sdružených v této organizaci, která sdružuje státní zkušebny zbraní a střeliva

v evropských zemích. Slovensko je také členem této organizace, ale má předpisy týkající se úpravy zbraní daleko volnější. Takže zbraně, které jsou na Slovensku upraveny na expanzní zbraně, tak u nás neodpovídají příslušné vyhlášce Ministerstva průmyslu a obchodu.

Dle znalce osoba, která nakoupí talovou zbraň na Slovensku, si nekupuje zbraň schopnou střelby ostrými náboji. U nás se nicméně jedná o zakázanou zbraň, protože spadá do kategorie expanzní zbraň nedovoleného výrobního provedení, čili kategorie A. Předmětnou zbraň dle znalce nelze po provedených úpravách označit za samopal, jedná se o expanzní zbraň, byť nedovoleného provedení. Dle znalce nemůže laik poznat, že konstrukční změny na zbraní neodpovídají české právní úpravě.

Ze zprávy Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva ohledně předmětné expanzní zbraně-samopalu vz.61, v.č.4344 V vyplývá, že v ústí hlavně je zašroubována válcová zábrana s vnitřním kuželem zakončeným otvorem o průměru cca 3mm, zajištěným zabroušeným svárem ve spodní stěně hlavně. Dále je do hlavně vsazený a zavařený šikmý kolík, a to 26,8 mm od čela nábojové komory. Hlaveň je zespodu přivařena k pouzdru závěru svárem. Náboj r.7,65 mm Browning lze vložit a odpálit ve zbraní. Tento typ expanzní zbraně je zakázanou zbraní kategorie A.

Z listinných důkazů lze ještě zmínit faktur potvrzující nákup zbraně na č.l. 23 s tím, že se jedná o expanzní samopal, kopie internetové stránky www.afg-obrana.cz na č.l. 25, z něhož vyplývá, že tímto internetovým obchodem jsou nabízeny expanzní znehodnocené zbraně, Protokol č.112/09021/2014 o kusovém ověření zbraně na č.l. 49, Všeobecné obchodní podmínky internetového obchodu AFG SECURITY-CORPORATION s.r.o. na č.l. 51 – 55.

Po skutkové stránce tedy mezi provedenými důkazy nebylo žádných rozporů a tyto ve svém souhrnu jednoznačně prokazují, že obžalovaný prostřednictvím webových stránek firmy AFG Security Corporation, s.r.o., určených pro zájemce z České republiky, umístěných na adrese www.afg-obrana.cz zakoupil dne 2. října 2014 a následně zásilkovou službou nechal dovézt do České republiky expanzní zbraň - samopal vzor 61, ráže 7,65 mm Salve Blank výr. č. 4344 V. Byť se ve Slovenské republice v dané době jednalo o zbraň kategorie D podle slovenské právní úpravy a bylo možné, aby zbraň zakoupila po předložení občanského průkazu plnoletá osoba, aniž by byl vyžadován zbrojní průkaz k držení jakékoli zbraně, v České republice se dle provedeného dokazování jedná o zakázanou zbraň kategorie A. Takovou zbraň je možno držet majitelem zbrojního průkazu pro kategorii A na základě udělené výjimky pro sběratelské účely. Obžalovanému však taková výjimka udělena nebyla. Obžalovanému také nebylo vydáno povolení od Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky pro zahraniční obchod s vojenským materiálem ve smyslu § 6 zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem.

II. Právní posouzení

Obžalovaný měl shora popsaným jednáním naplnit zákonné znaky skutkové podstaty zločinu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

Trestného činu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo bez povolení provedl zahraniční obchod s vojenským materiálem. Za vojenský materiál lze pak ve všeobecnosti považovat veškeré výrobky, které jsou díky svým vlastnostem posuzovány jako zkonstruované nebo přizpůsobené k použití v ozbrojených silách nebo bezpečnostních sborech, přičemž dle vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 210/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, ve znění pozdějších předpisů mezi ně náleží logicky i samopaly. Za zahraniční obchod s vojenským materiálem je pak nutno v souladu s ustanovením § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, považovat i transfer vojenského materiálu uvnitř Evropské unie, tedy jeho dovoz ze Slovenska do České republiky, přičemž takový obchod může realizovat toliko právnická osoba s patřičným povolením a licencí a nikoli tedy osoba fyzická, která takové povolení mít nemůže.

Trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku se pak dopustí ten, kdo bez povolení vyrobí, sobě nebo jinému opatří nebo přechovává zbraň hromadně účinnou nebo součástky, jichž je k užití takové zbraně nezbytně třeba. Za zbraň hromadně účinnou je pak nutno považovat zbraň, která je způsobilá při obvyklém použití současně usmrtit více lidí, tzn. která je schopná střelby hromadnými dávkami a nikoliv tedy pouze vystřelování jednotlivých nábojů. Takovou zbraní je pochopitelně i samopal. Pokud jde o součástky, jichž je k užití takové zbraně nezbytně třeba, je jich potřeba takové množství, aby z nich bylo možno sestavit nejméně jednu hromadně účinnou zbraň do té podoby, aby jí bylo možno použít alespoň s částečným účinkem, byť po drobné úpravě, které je schopen držitel součástek. Součástky totiž musí být v takovém množství a kvalitě, aby vytvářely zásadně stejné ohrožení jako držení jedné zbraně hromadně účinné.

Z výpovědi znalce v hlavním líčení však vyplynulo, že předmětnou zbraň nelze v tomto stavu označit za samopal, neboť provedené konstrukční změny vylučují použití kulového náboje nebo náboje s hromadnou střelou. Jedná se tedy pouze o expanzní zbraň, byť nedovoleného provedení. S ohledem na tuto skutečnost nelze tedy dle názoru soudu hovořit o

tom, že by si obžalovaný opatřil zbraň hromadně účinnou ve smyslu ustanovení § 279 odst.3 písm.a) trestního zákoníku a ani součástky, jichž je k užití takové zbraně nezbytně třeba. V projednávaném případě by tedy bylo možno obecně uvažovat pouze o právní kvalifikaci ve smyslu ustanovení § 279 odst.2 trestního zákoníku, dle kterého bude stejně jako v odst.1 potrestán ten, kdo uvede do střelbyschopného stavu znehodnocenou zbraň (v projednávané věci konstrukční změny na projednávané zbrani vylučují použití kulového náboje nebo náboje s hromadnou střelou) nebo na ní provede konstrukční změny směřující k jejímu uvedení do střelbyschopného stavu nebo na zbrani provede konstrukční změny směřující ke zvýšení její účinnosti. Nicméně tato právní kvalifikace by přicházela v úvahu pouze, došlo-li by alespoň k pokusu o uvedení zbraně do střelbyschopného stavu, což se v daném případě nestalo.

K trestnému činu ve smyslu ustanovení § 265 odst. 1 trestního zákoníku je nutno uvést, že podle § 5 odst.3 zák.č.38/1994 Sb. (o zahraničním obchodu s vojenským materiálem) seznam vojenského materiálu stanoví prováděcí předpis na základě Společného seznamu vojenského materiálu Evropské unie. Tímto prováděcím předpisem je vyhláška č.210/2012 Sb. (o provedení zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem). Podle § 2 této vyhlášky stanoví seznam vojenského materiálu příloha č.1 této vyhlášky. Dle této přílohy patří do skupiny SVMe1 pod bodem a) samopaly a ostatní samočinné palné zbraně.

S ohledem na výše citovaná znalecká zjištění je tedy otázkou, zda zbraň, u níž konstrukční změny vylučují použití kulového náboje nebo náboje s hromadnou střelou, je možno považovat za vojenský materiál.

Nicméně i pokud by jednání obžalovaného z hlediska objektivní stránky vykazovalo znaky uvedených trestných činů, nelze přehlédnout, že po subjektivní stránce se u obou těchto trestných činů vyžaduje zavinění úmyslné, které musí zahrnovat všechny znaky objektivní stránky trestného činu, tj. jednání, následek i příčinný vztah mezi jednáním a následkem. Podle § 15 trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem (úmysl přímý podle § 15 odst.1 písm. a) trestního zákoníku), nebo věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý podle § 15 odst.1 písm. b) trestního zákoníku). Podle § 15 odst.2 trestního zákoníku se srozuměním rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

A právě ve vztahu k prokázání naplnění i subjektivní stránky uvedených trestných činů se soud s ohledem na obhajobu obžalovaného musel zabývat otázkou případné existence omylu na straně obžalovaného, neboť jak bylo uvedeno výše, součástí obhajoby

obžalovaného je jeho přesvědčení, že legálním způsobem zakoupil znehodnocenou expanzní zbraň a tudíž neměl tušení, že je toto jednání trestné.

Znakem objektivní stránky obou projednávaných trestných činů, je opatření si zbraně či uskutečnění zahraničního obchodu s vojenským materiálem **bez povolení**. Přitom tam, kde zákon uvádí nedovolenost (znak „bez povolení“) či protiprávnost jako znak dispozice trestného činu, je tento znak také složkou typových znaků trestného činu, a proto se i na něj musí vztahovat zavinění a platí o něm zásady o tzv. normativních znacích skutkové podstaty trestného činu. Normativní znaky skutkové podstaty jsou znaky, které vyjadřují právní institut nebo právní vztah, přičemž zásadně je třeba, aby se zavinění vztahovalo i na tento znak, postačí však, aby pachatel měl o něm jen laickou představu, a proto nemusí znát jaké právní předpisy upravují tento normativní znak, ani jeho podrobnou právní úpravu. Právní omyl týkající se normativního znaku skutkové podstaty je třeba posuzovat podle zásad o omylu skutkovém (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn.5 Tdo 695/2007).

Skutkový omyl negativní je upraven v ustanovení § 18 odst. 1 trestního zákoníku, dle kterého, kdo při spáchání činu nezná ani nepředpokládá jako možnou skutkovou okolnost, která je znakem trestného činu, nejedná úmyslně. Skutkový omyl negativní tedy vylučuje úmysl a vědomou nedbalost. Pachatel jednající v negativním skutkovém omylu neví, že faktická okolnost, která podmiňuje trestnost jeho činu, tj. jako znak jeho skutkové podstaty základní, skutečně existuje. Úmysl totiž vyžaduje vědění, a to alespoň v podobě soudu problematického, tj. že následek může nastat.

Z hlediska takto vymezeného právního posouzení subjektivní stránky jednání obžalovaného pak lze konstatovat, že obžalovaným prezentované přesvědčení o legálnosti opatření si uvedené zbraně nebylo provedenými důkazy vyvráceno, a to z celé řady důvodů.

Obžalovaný nabídku k prodeji zbraně našel na běžně dostupných oficiálních stránkách slovenského prodejce zbraní. Z těchto internetových stránek je pak zjevné, že jsou k prodeji nabízeny znehodnocené expanzní zbraně. Obžalovaný při nákupu zbraně zaslal kopii svého občanského průkazu (tedy nijak neskrýval svoji identitu) a zbraň uhradil běžnou platební metodou. Zbraň mu byla doručena běžnou kurýrní službou na adresu jeho bydliště uvedenou v objednávce, přičemž součástí zásilky byla faktura dokladující prodej expanzního samopalu včetně protokolu potvrzujícího znehodnocení zbraně. V daném stádiu věci tedy obžalovaný disponoval takovým množstvím faktických informací, které ani náznakem nenaznačovaly, že by si měl opatřit zakázanou zbraň. Ostatně domněnku, že by snad takovým způsobem mohl být uskutečňován prodej zakázaných zbraní resp. zahraniční obchod s vojenským materiálem, je nutno označit za absurdní. Nehledě na tyto jasné důkazy svědčící obhajobě obžalovaného, tuto obhajobu potvrzuje i další počínání obžalovaného, který znehodnocení zbraně vizuální prohlídkou zkontroloval a poté zbraň uložil do skříně, kde se nacházela až do doby odevzdání

zbraně policii. Obžalovaný tedy se zbraní nijak nemanipuloval, nesnažil se jakkoliv zbraň uvést do střelbyschopného stavu a zbraně bez jakýchkoliv problémů na výzvu odevzdal. Přitom by mu nic nebránilo tvrdit, že zbraň např. zničil anebo prodal neznámé osobě, aby se tak vyhnul jejímu odevzdání. I tyto skutečnosti poměrně výrazně potvrzují jeho přesvědčení, že se žádné nelegální činnosti nedopustil. A konečně nelze přehlédnout důkazy vztahující se k osobě obžalovaného, který nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupek a současným zaměstnavatelem společností Trido s.r.o. je po pracovní stránce hodnocen kladně.

Z provedených důkazů dále vyplývá, že zbraň byla obžalovaným odevzdána dne 9.4.2015 na odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, tzn. na odborném pracovišti policie. Nicméně ani toto odborné pracoviště nebylo schopno samo posoudit, zda se jedná o nelegálně opatřenou zbraň a bylo nutno vyhotovit znalecký posudek (srov.č.l. 56). Přesto, že znalecký posudek byl vyhotoven dne 29.9.2016, usnesení o zahájení trestního stíhání bylo vydáno až dne 22.5.2017. Z uvedeného tedy vyplývá, že ani pracovníci specializovaného odboru policie nebyli na základě svých znalostí schopni sami posoudit provedené konstrukční změny na zbraní a trestní stíhání obžalovaného bylo zahájeno až více než dva roky poté, co zbraň odevzdal. Těžko lze tedy po osobě obžalovaného, který je laik byt' má resp. měl zbojní průkaz), spravedlivě požadovat, aby sám na základě svých znalostí posoudil, zda provedené konstrukční změny na zbraní jsou dle české právní úpravy nedostatečné, což ostatně potvrdil v hlavním líčení slyšený znalec.

Takže okolnosti, za kterých obžalovaný zbraň nabyt, jakož i způsob znehodnocení zbraně pro střelbu ostrými náboji, které odpovídalo údajům prodejce, obžalovaného mohly vést k přesvědčení, že si opatřil zbraň kategorie D. K opačnému závěru by si obžalovaný musel opatřit znalecký posudek anebo odborné stanovisko Českého úřadu pro zkoušení zbraní, ale to vše za situace, kdy by si takovou zbraň nejprve musel opatřit, čímž by však dle podané obžaloby po formální stránce měl naplnit znaky projednávaných trestných činů.

K obhajobě obžalovaného lze ještě poukázat např. na ustanovení § 1 odst.7 vyhl.č.370/2002 Sb. (o dovoleném výrobním provedení plynové, expanzní zbraně a střeliva), z něhož vyplývá, že u plynových a expanzních zbraní, jejichž konstrukce je řešena tak, že umožňuje při běžné manipulaci a čištění zbraně rozebrání hlavních částí, musí být tyto části konstruovány tak, aby z nich nebylo možno střílet kulový náboj nebo náboj s hromadnou střelbou. V této souvislosti soud opět připomíná znalecké závěry, že provedené konstrukční změny na zbraní vylučují použití kulového náboje nebo náboje s hromadnou střelou.

Jak již bylo uvedeno výše podle § 5 odst.3 zák.č.38/1994 Sb. (o zahraničním obchodu s vojenským materiálem) je seznam vojenského materiálu stanoven prováděcím předpisem na základě Společného seznamu vojenského materiálu Evropské unie. Tímto prováděcím předpisem je vyhláška č.210/2012 Sb. (o provedení zákona o zahraničním obchodu

s vojenským materiálem). Podle § 2 této vyhlášky stanoví seznam vojenského materiálu příloha č.1 této vyhlášky. Dle této přílohy patří do skupiny SVMe1 pod bodem a) samopaly a ostatní samočinné palné zbraně. Nicméně dle poznámky 1. d. se bod SVMe 1 nevztahuje na znehodnocené palné zbraně, přičemž v části označené „ Vymezení pojmů používaných v tomto seznamu „ je za znehodnocenou zbraň označena palná zbraň, která byla znehodnocena postupy stanovenými členským státem EU nebo státním orgánem signatářské země Wassenaarského ujednání tak, že není schopna střelby. Tyto postupy trvale upravují hlavní části dotyčné palné zbraně. V souladu s národními právními a správními předpisy může být znehodnocení palné zbraně prokázáno potvrzením vydaným příslušným orgánem a může být vyznačeno na palné zbraně značkou její základní části.

Z provedeního dokazování je přitom zřejmé, že zbraň byla znehodnocena postupem stanoveným Slovenskou republikou a znehodnocení zbraně bylo prokázáno potvrzením vydaným příslušným orgánem a toto znehodnocení také bylo vyznačeno značkou.

V této souvislosti je třeba ještě připomenout znění Úmluvy o vzájemném uznávání úředních zkušebních značek ručních palných zbraní a střeliva, kterou byla současně zřízena i výše zmíněná mezinárodní stálá komise pro zkoušky ručních palných zbraní - C. I. P. Tato Úmluva, která byla zveřejněna vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 70/1975 Sb. zakládá systém, ve kterém národní orgány zkoušejí podle předpisů vydávaných Stálou kanceláří úmluvy civilní palné zbraně a střelivo, označují je národními značkami a tyto značky jsou vzájemně uznávány státy úmluvy. Členským státem této úmluvy je vedle České republiky i Slovenská republika.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že příslušná právní úprava týkající se zkoušek palných zbraní resp. vymezující pojmy znehodnocená zbraň není zcela jednoznačná a pro osobu typu obžalovaného v žádném případě nenaznačující, že by shora popsáním jednáním mohl páchat trestnou činnost. Za daného stavu věci pak při komplexním posouzení celé důkazní situace nemá na posouzení zavinění obžalovaného zásadní vliv skutečnost, že se obžalovaný neseznámil s obchodními podmínkami, kde je odkaz na nutnost dodržovat příslušnou právní úpravu státu, kam má být zboží dodáno.

Všechny výše uvedené skutečnosti tedy směřují ke konečnému závěru spočívajícím v přesvědčení soudu, že provedenými důkazy nebylo prokázáno, že by obžalovaný věděl, že si opatřil zakázanou zbraň a způsobem, jakým si ji opatřil, současně uskutečnil bez povolení zahraniční obchod s vojenským materiálem, resp. nebylo ani prokázáno, že by s takovým jednáním byl alespoň srozuměn. Na straně obžalovaného tak nelze shledat úmyslné zavinění, v důsledku čehož nelze projednávané jednání kvalifikovat jako trestný čin, v důsledku čehož soud postupoval podle § 226 písm.b) trestního řádu a obžalovaného podané obžaloby zprostil.

Projednávanou věc nepostoupil soud správnímu orgánu příslušnému k projednání přestupku, kterého by se obžalovaný mohl dopustit ve smyslu ustanovení § 76 odst.1 písm.a), d) zák.č.119/2002 Sb. (zákon o zbraních), neboť obecná úprava upravující odpovědnost za přestupky a řízení o nich (zák.č.250/2016 Sb.) stojí v ustanovení § 16 odst.1, týkajícího se skutkového omylu na stejných principech jako trestněprávní úprava, v důsledku čehož nelze jednání obžalovaného dle názoru soudu kvalifikovat ani jako přestupek.

Ve smyslu ustanovení § 101 odst.1 písm.c) trestního zákoníku pak bylo rozhodnuto o zabrání předmětné zbraně, neboť ve věci nemohl být uložen trest propadnutí této věci, nicméně se jedná o věc, které potencionálně ohrožuje bezpečnost lidí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Byl-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Krajský soud v Brně
dne 22.listopadu 2017

Mgr. Petr Jirsa v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Renata Spotzová